

Szentháromság vasárnapja 2014.

Bevezető

A mai, Pünkösd utáni első évközi vasárnap a Szentháromság vasárnapja, székelyföldi nevén kicsipünkösd, hitünk legszentebb misztériumának ünnepe. Azt a titkot ünnepepjük, amelyet emberi értelem ki nem fürkészhethet. Erre a titokra, Isten benső misztériumára a gondolkodó ember nem jött volna rá, ha Isten nem mondja el azt önmagáról. Mi hívők, ha megérteni nem is tudjuk, ha csak „tükör által homályosan” sejtünk belőle valamit, azért alázatos hittel elfogadjuk. Valóban? Vizsgáljuk meg lelkiismeretünket.

Kirié Litánia

Gondviselő Mennyei Atyánk!
Mindenek alkotója és fenntartója!
Uram, irgalmazz!

Urunk Jézus Krisztus, úgy szerette Isten e világot, hogy Téged, Egyszülöttjét küldte e világba, hogy aki Benned hisz el ne vesszen, hanem üdvözüljön. Krisztus kegyelmezz!

Jézus Krisztus, kérjük, hogy az Általad kinyilatkoztatott, és közénk jött Vigasztaló irányítson, és vigasztaljon minket az üdvösségre vezető úton. Uram irgalmazz!

Evangelium után

Egyházunk jó anyaként kíséri a vallásos életünkben. A Húsvéti idő lezárásaként az elmúlt vasárnap megünnepeztük a Szentlélek kiáradását. Ma Szentháromság vasárnapján pedig egyben szemléljük a háromságos egy Istent.

Minden népnél megtaláljuk az Isten hit valamilyen formáját. Minél fejlettebb egy nép, annál fejlettebb az Istenről alkotott képe. A természetes ész segítségével a gondolkodó ember rájön Isten létezésére. Azonban a legizgatóbb kérdés, hogy szeret-e az Isten vagy nem, érdekli-e őt a sorsunk? Vagy tán elérhetetlen távolságban ül dicsőséges trónján, saját boldogságában?

A történelem során az ember sokféle választ adott ezekre a kérdésekre. Voltak idők, amikor a haragos Isten képe arra készítette az embereket, hogy nagy áldozatokkal, egyes esetekben még emberáldozatokkal is igyekezzenek megbékíteni Istent.

Az ateisták szemléletében is ilyen félelmet ébresztő az Isten. Ezért szerintük, ki kell őt tiltani, iktatni a társadalomból. Nem szabad engedni, hogy a vallásos értékek szerepet játszanak az emberek életében.

Azért mert a téves, ember-szülte istenfogalmak ilyen aberrációkhoz vezethetnek, ezért szükséges, volt, hogy az Isten maga beszéljen önmagáról, az Isten maga nyilatkoztassa ki magát, még pedig olyannak, mint akinek legfőbb gondja az ember boldogsága.

A mai első olvasmányában, Mózes, a Sinai hegyen kapott kinyilatkoztatás alapján azt mondja népének, hogy „Az Úr, irgalmas és könyörülő Isten, hosszan tűrő, kegyelemben és hűségben gazdag”.

Az ószövetségi ember számára Isten az egyetlen Isten volt, aki felelősséget vállal népe iránt, de ugyanakkor cserébe kéri azt a tiszteletet és imádást, ami senki és semmi másnak nem jár ki. Csak kizárólag az egy, igaz Istennek.

A mi Istenünk tehát törődik velünk, bajainkkal, szenvedéseinkkel, együttérző szerető Isten.

Az Újszövetségben, Isten Jézusban már többet mutat meg, sejtet meg önmagából. Kiderül, hogy nem uralkodó szuper lény, hanem gondviselő Mennyei Atya.

Szent Pál apostolnak a szentleckében hallott szavaiból még többet tudtunk meg. Isten hármasságát, amelyet így fogalmaz meg: „Urunk Jézus Krisztus kegyelme, Isten szeretete és a Szentlélek egyesítő ereje legyen mindnyájatokkal.”

Az 1.-2. századi teológiában a bibliai kijelentések alapján igyekeztek megfogalmazni egy kidolgozott és mindenki számára elfogadható Szentháromságtant. A tant megfogalmazni akaró, különböző kultúrkörökben élő teológusoknak különböző volt a fogalmi rendszere. Ezért volt a hosszan tartó e titokról szóló vita.

Szent Ágostonról jegyezték fel, hogy a tenger parton sétált és a Szentháromság titkáról elmélkedett. Egy kisgyerek akadt az útjába, aki a tengerből vizet hordott egy kis gödörbe... A tenger vizét akarta átmeregetni a kis gödörbe. Akkor világosodott meg benne, hogy hamarabb belefér, a tenger vize a kis gödörbe, mint elméjébe a Szentháromság tana.

A ma egyik legtekintélyesebb, legolvasottabb, sok helyen, és sok előadást tartó professzortól, Henri Boulad jezsuita szerzetestől idézek. „A szív okossága” című, magyarul is megjelent könyvéből. Ebben azt írja: a Szentháromságról „Nem tudom meddig tartott, míg igent mondtak a Háromságra, erre a misztériumra, amelyet mindmáig egyetlen ember sem „értett meg”, Önök sem, én sem.

A kereszténység azonban elfogadta Mesterének kinyilatkoztatását és elismerte hittitokként. Úgy ahogy a szentmise hiszekegyében imádkozzuk.” – Nekünk sem a fejünkkel, hanem a szív okosságával kell szemlélnünk e titkot.

Az Atyáról mi azt a kinyilatkoztatást kaptuk, hogy Ő hívta a létbe az egész világegyetemet. Képére és hasonlatosságára teremtette az embert. Értelemmel ajándékozott meg minket, amely szenvedélyesen arra törekszik, hogy mindig tovább kutasson az ismeretlenség homályában. Szívet adott nekünk, amely képes a szeretetre. Ránk bízta az egész földet. Értünk, boldogságunkért teremtett mindent.

A kinyilatkoztatásból tudjuk, hogy Isten úgy szerette a világot, hogy Egyszülött Fiát adta értünk. Belépett a teremtett világba. Szűz Máriától emberi testet vett fel, és így egy lett közülünk. Örömhírt hirdetett. Az nem volt elegendő, hogy ember lett és tanított minket. Ő el akarta venni a világ bűneit, és ezért meghalt értünk szeretetből, áldozatként a kereszten.

Az Isten Fiának ezt a szeretetét, amire tanított minket, amit tett értünk, azt mi igazi mélységében soha nem fogjuk megérteni. Még többet mondott volna el nekünk, azonban ezt nem tudtuk volna még elviselni. Olvassuk János evangéliumában. Ezért ígérte meg nekünk, hogy majd a Szentlélek tovább folytatja tanító tevékenységét, amikor már visszatért a mennybe. Eljött. Közöttünk van. És bennünk, és általunk folytatja Jézus művét e világban, hazánkban is.

Amen.

F. F.